

## Sentencja

Artykuły 203 i 204 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że uchybienie obowiązkowi przedstawienia towaru objętego procedurą wspólnotowego tranzytu zewnętrznego w urzędzie celnym przeznaczenia – w przypadku gdy dany towar został wyprowadzony z obszaru celnego Unii Europejskiej, a osoba uprawniona do korzystania ze wspomnianej procedury nie jest w stanie przedstawić dokumentów zgodnych z art. 365 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 w wersji wynikającej z rozporządzenia Komisji (WE) nr 993/2001 z dnia 4 maja 2001 r. lub z art. 366 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2454/93 w wersji wynikającej z rozporządzenia Komisji (WE) nr 1192/2008 z dnia 17 listopada 2008 r. – prowadzi do powstania długu celnego na podstawie art. 203 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006, a nie na podstawie art. 204 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 315 z 15.9.2014.

---

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Freistaat Bayern/Verlag Esterbauer GmbH**

(Sprawa C-490/14) <sup>(1)</sup>

*(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona prawna baz danych — Dyrektywa 96/9/WE — Artykuł 1 ust. 2 — Zakres stosowania — Bazy danych — Mapy topograficzne — Niezależność elementów tworzących bazę danych — Możliwość oddzielenia tych elementów bez naruszenia wartości ich zawartości informacyjnej — Uwzględnienie przeznaczenia mapy topograficznej dla użytkownika)*

(2015/C 429/06)

Język postępowania: niemiecki

## Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

## Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Freistaat Bayern

Strona pozwana: Verlag Esterbauer GmbH

## Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych należy interpretować w ten sposób, że dane geograficzne, które zostały oddzielone przez podmiot trzeci z mapy topograficznej w celu produkcji i sprzedaży innej mapy, zachowują po ich oddzieleniu wystarczającą wartość informacyjną, aby mogły zostać zakwalifikowane jako „niezależne elementy” „bazy danych” w rozumieniu tego przepisu.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 34 z 2.2.2015.